

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Kritičnost i nezadovoljstvo pretvorilo se u istraživanje koje traje, a moj me novi pogled doveo i to više puta, do revidiranja stava o životu, zdravlju, bolesti, onome što je u praksi moguće ponuditi kao rješenje, a ponajprije o rezultatu moga rada... Onom što treba biti cilj svake djelatnosti... O čudu promjene... O ozdravljenju

TERAPIJE

– potreba ili moda

Uvod:

U prvom dijelu svoje terapeutske prakse bio sam prilično nezadovoljan svime što sam kao terapiju primio, vidio, učio i na kraju, držeći se dogmi, ponudio. Kako sam svojoj novoj struci pristupio fanatično i s rijetko viđenim žarom, sve je na kraju rezultiralo novim idejama, ali i strahovito brzim protokom vremena od gotovo dva desetljeća. Kritičnost i nezadovoljstvo pretvorilo se u istraživanje koje traje, a moj me novi pogled - nastao u tom dugom razvojnom procesu, kroz institucionalno i osobno obrazovanje, rad i puno promišljanja o sebi, onome što činim, kao i o smislu cijele te aktivnosti - doveo i to više puta, do revidiranja stava o životu, zdravlju, bolesti, onome što je u praksi

moguće ponuditi kao rješenje, a ponajprije o rezultatu moga rada... Onom što treba biti cilj svake djelatnosti... O čudu promjene... O ozdravljenju.

Kako nastaje potreba za terapijom?

Može se reći da smo cijeli život izloženi njegovoj pretjeranoj zahtjevnosti, što u nama budi strah. Sva emotivna stanja sa gledišta vibracije možemo razvrstati u dvije osnovne grupe. Niskofrekventna, u koja ulaze strah, nelagoda i slična stanja, te visokofrekventna u koja ulaze neuvjetovana ljubav, radost i ona koja teže euforiji. Svako od tih stanja vibrira specifičnim brojem titraja, s time da niskofrekventne emocije po zakonu rezonancije smanjuju trenutni ukupan broj ti-

traja u našem sustavu, dok ga ona druga povećavaju. Sustav ispunjen strahom sklon je nekom od oblika kolabiranja, a sustav ispunjen radošću vibrira ubrzano. Što je podražaj koji izaziva stanje intenzivniji, to je reakcija jača. To i objašnjava tendenciju 'pada u nesvijest' od straha i obrnuto, ulazak u ekstatična stanja u kojima osobe često nemaju potrebu za hranom i snom te mogu stvarati izuzetno duge vremenske periode, bez odmora i pauze. Poznat je primjer Michelangela Buonarrotija koji bi, ušavši u stvaralačku ekstazu, ležao vezan za skele daima u neugodnom položaju, bez hrane, oslikavajući freske. Nakon toga bi se odmarao. Često promiče činjenica da je bio iznimno dobrog zdravlja tijekom cijelog života, jasno je isticao svoje stavove, pružao otpor čak

i svojem poslodavcu papi, braneći neku svoju istinu, te je doživio 89 godina. Ima još primjera, primjerice Nikola Tesla (doživio 87. godinu) i drugi. Njihov način rada ih je iscrpljivao, ali nije ostavljao vidljiv trag i veće poremećaje u tijelu.

Suprotno od toga, niskofrekventna emotivna stanja imaju suprotan učinak na naš sustav. Primijećeno je da tijelo uslijed rezonancije s njima biva trajno obilježeno napetošću koja ga s vremenom deformira i vodi u bolest. Tu su činjenicu ljudi davno primijetili i pojavila se potreba za iscjeljivanjem raznim metodologijama odnosno za terapijama.

Napetost koja zaostaje u tijelu, kao posljedica traumatiziranja i stresa, nastaje kodiranjem energije živaca. Tijelo je ispunjeno energijom niskog napon, ali iznimno visoke frekvencije, što našem sustavu daje vrhunsku osjetljivost. Iako definiramo svijet svakom stanicom u tijelu, živčani sustav kao dominantan u tom procesu stvara dojam da se sve odvija u mozgu, što je posljedica činjenice da se u mozgu nalazi ogroman broj stanica koje se zovu neuroni i u njima se stvara percepcija, odnosno izvedena slika naše trenutne pozicije u prostoru i vremenu. Izvedenom je zovem zato što je posljedica jednog procesa koji se može poistovjetiti s kompjutorskom tehnologijom. Neminovno je potrebno sagledati naš sustav kao jedan vrhunski bio-kompjuter. Poput današnjih mobilnih tehnologija, tijekom tisuća godina evolucije mi smo razvili energetske naboj niskog napon ($V=volti$), ali izuzetno visoke frekvencije ($MHz=$ megahertza). Frekvencija ljudskog bića iznosi neke milijune MHz i još nije razvijen dovoljno precizan instrumentarij za njihovo mjerenje. U trenutku kada počnemo osjećati strah ili nelagodu frekvencija našeg sustava počne opadati u skladu s niskofrekventnim stanjem emocije koju smo stvorili. U nekom od živaca, skupini živaca ili u cijelom živčanom sustavu po zakonu rezonancije javlja se pad vibracije i zgušnjavanja

energetskog toka u otisak. Proces je sličan pisanju u kompjutorskom programu *Word*. Pritiskom na tipke tastature mi ne izvlačimo slova iz neke deponije i slažemo ih u rečenice koje vidimo na ekranu nego, laički rečeno, zgušnjavamo energiju u oblik uz pomoć tog programa.

U živcima se javlja smanjena provodljivost. Primjeri toga su: kada se ljudima pojavi kratkotrajna nepokretljivost nogu, zamuckivanje od treme, otežano disanje itd. Mozak, da bi sačuvao prohodnost živaca, prebacuje taj energetski otisak iz

Frekvencija ljudskog bića iznosi neke milijune MHz i još nije razvijen dovoljno precizan instrumentarij za njihovo mjerenje. U trenutku kada počnemo osjećati strah ili nelagodu frekvencija našeg sustava počne opadati u skladu s niskofrekventnim stanjem emocije koju smo stvorili

živca na mjesto gdje on izaziva najmanju štetu, a to je najčešće mišić. Građa mišića sa svojim komorama, nabojima i elektrolitom gotovo je identična bateriji, pa pogoduje pohrani tih otisaka, s kojima će mozak ubuduće moći komunicirati. Ulaškom u mišićnu strukturu ti otisci, koji su energetske informacije o našim emotivnim reakcijama na događaje, daju trajni nalog mišiću da neznatno poveća svoju napetost (tonus), i tako uvijek nanovo. Dakle, izlažući se životnim iskustvima mi punimo tijelo svojom emotivnom memorijom i sakupljamo trajnu mišićnu napetost. Ukoliko otisci

nastaju u stanju izuzetno jakog podražaja, na primjer u strahu od gubitka života, mozak ponekad prazni naboje iz živaca čija je prohodnost potrebna u dio živčanog sustava koji taj trenutak nije u upotrebi. To izaziva probleme PTSP-a. U normalnim uvjetima nastanak tih naboja i njihovo sakupljanje u mišiće teče sporo, no put koji svi prolazimo gotovo je identičan. Gumasti tjelesni elasticitet djece postupno zamjenjujemo sve većom napetošću, da bi potkraj života dobili onu prepoznatljivu staračku krutost i nekoordiniranost. Taj proces izaziva probleme u dva osnovna pravca: 1. Napeto tkivo slabije je prohodno za tjelesne fluide. Krv otežano doprema u stanicu materijal potreban za život stanice. Naš biokemijski imunitet također je transportiran krvlju. Dakle, tkivo ostaje nedovoljno opskrbljeno, bez obzira na režim prehrane. Limfa što sakuplja otpadne tvari iz stanice također otežano obavlja svoju ulogu, pa dolazi do samozagađenja. Napeto tkivo kao da je udaljeno od tijela zbog otežane komunikacije fluidima. I sama životna energija, (*chi*, prana) otežano kola napetim strukturama. Takve zone su oslabljene i podložne raznim promjenama ili zarazama mikroorganizmima. Budući da se većim dijelom radi o mišićima javlja se i sekundarni problem. Mišići povezuju kosti putem zglobova. Ako su prenapeti, u stanju kada trebaju biti opušteni, a i u radu, dislociraju kosti u pogrešnim pravcima i stvaraju povećanu napetost u zglobovima, što izaziva ubrzano trošenje hrskavičnih zglobnih površina, probleme s ligamentima i tetivama, stvaranje taloga i kalcifikata u zglobovima, upale te artritične promjene. Kralježnica je niz pločastih zglobova. Kralješci dislocirani zbog napetosti vrše pritisak na živce koji između njih izlaze. Ti živci zatim pogrešno obavještavaju mozak o stanju u tijelu, a mozak - kao analitički i upravljački organ vođen pogrešnim pretpostavkama - počne nepravilno upravljati tijelom. Jav-

ljaju se disfunkcije koje prerastaju u simptome, sindrome i bolesti.

2. Otisci naših emotivnih stanja trajno su aktivne informacije, sve dok ih na neki način ne obrišemo. Kada se dogodi sličan ili samo po nekim parametrima podsjećajući podražaj, koji mozak može usporediti i poistovjetiti s nekim ili dijelom nekog od otisaka koji su pohranjeni u našem tijelu, on to i učini na podsvjesnoj razini, što u nama izaziva reakciju iz polja straha. Svaka reakcija iz straha je ekstremna! Ili je bijeg, ili je napad, tako da rijetko donosi po nas poželjan sociološki rezultat. Ustaljuje se programirano ponašanje, odnosno emotivne reakcije nisu spontane već zadane i najčešće neproduktivne.

Ove dvije nepobitne činjenice trebale bi odrediti cilj utjecaja svake ozbiljne terapije.

Vidljivo je da smo žrtve životnog iskustva, koje je za nas veći dio vremena prezahtjevno, te vlastitih strahova koje generiramo. Sam mehanizam nastao je ljudskom evolucijom i osmišljen je da očuva tijelo i život, međutim broj strahova od kojih su patili praljudi vjerojatno je bio mnogo manji od broja strahova današnjeg čovjeka. To nam dokumentiraju rane religije koje su u dva ili rijetko tri božanstva utjelovljivale vlast nad vatrom vodom i zemljom, onim nad čime čovjek nije mogao uspostaviti

Vidljivo je da smo žrtve životnog iskustva, koje je za nas veći dio vremena prezahtjevno, te vlastitih strahova koje generiramo. Sam mehanizam nastao je ljudskom evolucijom i osmišljen je da očuva tijelo i život, međutim broj strahova od kojih su patili praljudi vjerojatno je bio mnogo manji od broja strahova današnjeg čovjeka

nadzor i od čega je strahovao. Kasnijom se sve većom urbanizacijom čovjeka i prelaskom na robno-novčanu razmjenu javljaju i nova božanstva. Tipičan primjer je bog novca Merkur itd. Uglavnom, bez obzira što u današnje vrijeme lakše preživljavamo i što nam tehnološki napredak olakšava gotovo

svaki segment života, mi živimo u vremenu koje proizvodi nove i pojačava već postojeće strahove, što je apsurdna činjenica, zato što strah nije prirodno stanje čovjeka već dio mehanizma samozaštite. Ovo se doba može nazvati **BOGATO DOBA STRAHA**, a zarez između ove tri riječi postavite sami.

O autoru:

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio Neuro Muskularna Terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U sljedećem broju: Poremećaj i bolest